

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între
Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind
readmisia cetățenilor proprii și a străinilor, semnat la
Zagreb la 30 septembrie 2000**

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind readmisia cetățenilor proprii și a străinilor, semnat la Zagreb la 30 septembrie 2000, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.64 din 02.05.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri privind textul Acordului:

1. La art.1 pct.2 și 3 formularea “să intre în țară și să rămână pe teritoriul statului acesteia” este confuză; dacă s-ar fi eliminat cuvintele “în țară”, textul ar fi fost clar.

2. La art.2 pct.3, care are ca obiect readmisia cetățenilor statelor Părților Contractante, ar fi trebuit să se spună “ Dacă ... persoana readmisă nu a fost cetățean al statului Părții Contractante solicitate în momentul ...”, pentru că, potrivit definiției din Acord, termenul “străin” exclude pe cetățenii statului Părții Contractante solicitante, care trebuie să fie reprimiți oricum, în cazul că se dovedește că au fost supuși din croarc procedurii de readmitere.

3. Referitor la art.3 pct.2 lit.c), considerăm că prevederea este excesivă și poate da naștere la dificultăți în aplicarea Acordului. **Prezumarea cetățeniei pe baza declarației scrise a unei terțe persoane**, care ar putea fi interesată în expulzarea unui cetățean străin, poate conduce la abuzuri sau la încălcarea unor drepturi ale omului.

4. La art.5, teza a doua, considerăm că durata mai mare a valabilității vizei sau a permisului de ședere nu poate fi un motiv temeinic pentru readmiterea unei persoane.

5. La art.5, prima parte a pct.2, vine în contradicție cu clauza de la punctul 2 al articolului 1. Potrivit acestei ultime prevederi o viză înseamnă un permis valabil eliberat de autoritățile competente ale statului unei Părți Contractante. În situația dată, nu este posibil ca **ambele** Părți Contractante să elibereze o viză de intrare sau un permis de ședere.

În măsura în care soluția reținută la art.5 pct.2 se datorează unei traduceri inadecvate, propunem ca inițiatorul să o reformuleze, astfel încât să nu se aducă atingere la ceea ce s-a dorit a se conveni, eventual astfel:

“Dacă Părțile Contractante au eliberat vize de intrare sau permise de ședere”.

Apreciem că această formulare s-ar corela cu partea finală a aceleiași clauze și cu prevederea art.1 pct.2.

6. La art.8, redactarea este deficitară; ar fi trebuit să se spună că **“cererea de readmisie ... va fi formulată cel mai târziu ...”** pentru că termenul de soluționare curge de la data cererii, nu de la data la care aceasta a fost supusă “aprobării autorităților competente”. În plus, cererea nu este “supusă aprobării”, autorităților, ci numai examinării sau soluționării de către acestea.

7. La art.9 pct.1 trebuie să se facă acordul gramatical corect: “Informațiile ... furnizate ...”, pentru că **“furnizat”** nu se referă la fiecare “caz individual”, ci la substantivul “informații”.

8. La art.9 pct.1, pentru a elimina echivocul în interpretarea clauzei respective, ar fi fost mai potrivit ca ambele substantive, “permisul” și “viza” să fie folosite la plural.

9. La art.10 pct.1, ultima parte a textului (“Acesta va privi relația dintre Părțile Contractante”) nu este suficient de clară. Dacă prin această formulare se dorește să se spună că Partea Contractantă solicitantă poate cere persoanei returnate să-și suporte cheltuielile de

transport, o asemenea prevedere nu este necesară în cuprinsul Acordului pentru că ipoteza se referă doar la relația dintre un străin și statul pe teritoriul căruia se află acesta și nu are cum să privească relația dintre Părțile Contractante.

10. La art.11, sintagma "... în conformitate cu legislația națională ..." este cel puțin imprecisă, pentru că se poate înțelege că bunurile trebuie să fie dobândite în conformitate cu legislația națională a persoanelor care urmează a fi reprimate. Or, în context, este vorba de legislația statului Părții Contractante solicitante.

p. PRESIDENTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 389/03.05.2001